

(Christoffer Hage) kaldte bort Forslag en Falliterklæring, og han nævnedes Stater, som i finansiel Henseende vare adskilligt slettere funderede end Danmark, og som dog havde Raad til at holde billigere Telegramtakster, og det ærede Medlem mente, at det var ligesaa finansielt at sætte sig under den Art Stater. Han kaldte det endvidere en meget yderliggaaende Foranstaltning, den vi her gif til. Et andet æret Medlem, det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) tog Sagen mere politisk, men for Resten skal jeg gøre opmærksom paa, at de to ærede Medlemmers Udtalelser paa en ganske morsom Maade ophæve hinanden, idet det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds gjorde sig al mulig Umage for at paavise, at det, som det ærede Medlem fra Ringkøbing egentlig lod til at frygte som den værste Side af Forslaget, nemlig Indtægtsforøgelsen, slet ikke vilde finde Sted. Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds forsøgte at bevise, at vi netop narrede os selv ved at tro paa, at der skulde blive en Indtægtsforøgelse ud af dette Forslag. Det ærede Medlem mente, at Konkurrencen med Telefonen vilde blive saa stærk, at der slet ikke kom nogen Indtægtsforøgelse. Naar jeg kan naturligvis meget vel forstaa, dette — thi det ligger i Sagens Natur, at den stigende Konkurrence, som Telegrafvæsenet vil faa fra Telefonvæsenets Side, vil naturligvis efterhaanden — relativt i alt Fald — formindste Telegramindtægten, eller dog i hvert Tilfælde formindste Stigningen i Indtægterne af Telegrafret betydeligt. Men det ærede Medlem maa ikke glemme, at jeg fandt Anledning til netop under min Motivering af Forslaget om Telegramtaksternes Forhøjelse at gøre opmærksom paa, at den Tanke, der for mit eget, og jeg tror for en stor Del af Udvalgets Medlemmers Vedkommende, ligger bagved ved Behandling af Telegrafvæsenets Budget i det hele, er den, at Telefonforbindelserne i alt Fald for en ikke ringe Del efterhaanden maa gaa over til Staten, hvad der ganske sikkert vilde blive en samfundsøkonomisk Binding. Det er, der ikke Spor af Tvivl om. For det første er det en Binding, naar de arbejde i Fællesskab under samme Ledelse, det er aabenbart, at Driften saa bliver sparsommeligere, end naar de arbejde hver for sig, og saa vil ogsaa det Argument gaa bort, at man ikke skulde have fri Raadighed over Taksterne, idet den ene Institution saa ikke vilde komme til at konkurrere med den anden. Naar der er bleven sagt og jærlig af det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes), at Telegrafret og Telefonen var Fremtidens Post, saa vil jeg

fige, at jeg aldrig nogensinde tror, at Telegrafret bliver Fremtidens Post, thi det egner den sig aldeles ikke til. Jeg kan ikke tænke mig, at Folk nogensinde skulde blive saa lakonisk anlagte, i den Grad i Stand til at sammentrænge, hvad de ønske at sige hinanden, til en 10—20 Ord, saa at det skulde kunne blive anset for en hensigtsmæssig og rimelig Maade at meddele hinanden sine Tanker paa. Telegrafret vil sikkert aldrig blive brugt til andet end til forholdsvis korte, lapidariske Forretningsmeddelelser og til enkelte Meddelelser mellem private Folk. Med Hensyn til Telefonen derimod kan det ærede Medlem have mere Ret. Det er meget muligt, at Telefonen træder allerede for en ikke uvæsentlig Del i Postvæsenets Sted, og det tror jeg, den vil komme til at gøre i endnu højere Grad, efterhaanden som den bliver bedre og mere hensigtsmæssigt indrettet og navnlig efterhaanden, som man i større Udstrækning faar Bronceledninger. Men det er jo ikke Telefonvæsenet, der her er Tale om. Naar vi en Gang saa Telefonvæsenet ind under Staten, og vi skulle til at sætte Taksterne der, vil jeg indrømme, at jeg vil være meget villigere til at gaa ned med Taksterne der end med Telegramtaksterne, fordi det er min Overbevisning, at Telefonen har langt flere Betingelser end Telegrafret for at blive et almindeligt Meddelelsesmiddel, ogsaa mellem jævne Folk. Jeg er ikke i Stand til at indse, at de Herrer, der have udtalt sig imod det her stillede Forslag og imod min Motivering deraf, paa et eneste Punkt af nogen Betydning have formaaet at modbevise de Argumenter, jeg har gjort gældende. Der er f. Eks. ingen af de ærede Medlemmer, der blot have gjort Forsøg paa at bevise, at det skulde være urigtigt, hvad jeg har sagt om, at den aldeles overvejende Del af Befolkningen slet ikke, eller kun i en meget forsvindende Grad, benytter Telegrafret, de Herrer skulle ogsaa nok blive fri for at modbevise det, det er jo en ganske klar og indlysende Sandhed for enhver, der kender det mindste til disse Forhold. Ser man hen til Husmands- og Arbejderstanden, saa er det aldeles forsvindende saa af dem, for hvem Telegrafret overhovedet spiller nogen Rolle, og tage vi Gaardmandsstanden, gælder i Grunden det samme med Undtagelse af enkelte, som udfolde en fremtrædende Virksomhed i Forretningstilværet, det politiske eller offentlige Liv i det hele. Det ærede Medlem fra Ringkøbing spurgte i sit Foredrag, om der var nogen her i Salen, som ikke mange Gange havde benyttet Telegrafret. Det var ikke noget meget slaaende Argument.